

oblato magnū habet sacramtū. **S**i oib⁹ illis generib⁹ sacrificioꝝ intelligit vnū illō sacrificium: et vnica victima in cruce dñi. **P**ro quib⁹ oib⁹ sacrificijs vnū nos habemus: qz et illa figurabāt hoc: id est hec illis figurabāt. **A**ccipit ppls ille legez: accepit mādata iusta et bona. **Q**uid tā iustū: q̄ nō occides: nō mechaberis: nō furaberis: nō falsū testimoniū dices: honora patrē et matrē: nō ꝑcupisces rē ꝑximi tui: vnū deum adorabis: et illi soli seruiēs. **O**mnia ista ad vnū ꝑtinēt. **I**lla vō carnalia quasi refederūt: vt remanerēt apd illos: et esunderet in de ois spiritualis intellect⁹. **C**alix vō i manu dñi: id est in ꝑtate dñi: vini meri: id ē legis sincere: plen⁹ est mixto: id ē cū fece cor poraliū sacramtoꝝ. **E**t qz hūc humiliat superbū iudeū: et hūc exultat ꝑfitentē gētilē: inclinauit ex h in hūc: id est a iudaico populo in gētilē pplm. **Q**uid inclinauit? **L**egē. **E**liquat⁹ est inde spiritualis intellect⁹. **C**lerūth sex ei⁹ nō est exinanita: qz omnia sacramēta carnalia apd iudeos remāserūt. **B**ibēt oēs ꝑctōres terre. **Q**ui bibēt: **O**mnes ꝑctōres terre. **Q**ui ꝑctōres terre: **I**udei quidē erāt ꝑctōres: sed supbi: gentiles autē erāt ꝑctōres: sed humiles. **O**ēs peccatores bibēt: sed vide q̄ fecē q̄ vinū. **E**t enī illi bibēdo fecē euauerūt: isti bibendo vinū iustificati sunt. **A**udeā dicere: et inebriatos nō timebo: atqz vtinā oēs sic inebriamini: recordamini: calix tu⁹ inebriās q̄ ꝑclar⁹ est. **Q**uid enī? **P**utat⁹ frēs mei oēs illos qui ꝑfitendo chrištū etiā moui voluerunt sobrios fuisse: **A**lqz adeo ebrii erant: vt suos nō agnoscerēt. **O**ēs ꝑꝑinui sui q̄ eos a spe celestiuꝝ ꝑꝑmōꝝ terrenis blandimētis auertere moliti sūt: nō sūt agniti: nō sūt auditi ab ebrijs. **N**ō erāt ebrii qb⁹ mutatu cor erat: **N**ō erāt ebrii quoz mēs alienata erat ab hoc seclō: **B**ibēt inq̄t omnes peccatores terre. **S**z qui bibēt vinū: **P**eccatores bibūt: sed ne remaneant ꝑctōres: vt iustificent: nō vt ꝑniāt. **E**go autē. **N**ā oēs bibūt: sed seorsum: ego id est chrištus cū corpore suo. **I**n seculū gaudebo: **ꝑ**fallā deo iacob: ꝑmissiōe illa futura de qua dicit: i fine ne corrupas. **E**go autē in seculū gaudebo. **E**t omnia cornua peccatoꝝ ꝑfringā: et exaltabūtur cornua iusti. **H**oc ē: hūc humiliat et hūc exultat. **N**olūt sibi frāgi cornua peccatores: que sine dubio frangēt i fine. **N**ō vis vt ille tūc frangat: tu hodie frāge. **Au-**

disti enī supra: noli ꝑtēnere: dixi iniq̄s: nō lite inique agere: et delinquentib⁹ nolite exaltare cornu. **Q**ñ audisti: nolite exaltare cornu cōtempisti: exaltasti cornu: venies ad finem: vbi fiet: oīa cornua ꝑctōꝝ confringaz: et exaltabūtur cornua iusti. **C**ornua peccatoꝝ dignitates supboꝝ: cornua iusti munera chriști. **P**er cornua enī sblimitates intelligunt. **O**deris in terra sublimitatē tēnā: vt possis habere celestē. **A**mas terrenā: non te admittit ad celestē: terrena vt possis habere celestē: et ad ꝑfusionē ꝑtinebit quo frangit tibi cornu: quō ad gloriam ꝑtinebit: si exaltet tibi cornu. **M**odo q̄ ē tibi ꝑeligēdi: tūc nō erit. **N**on es ducturus: dimittar et eligā. **P**recesserūt enim voces: dixi iniquis. **S**i nō dixi: para excusationē: para defensionē: **S**i autē dixi: ꝑocupa cōfessionē: vt nō venias ad damnationē: quia tunc ꝑfessio sera erit: et defensio nulla erit.

¶ **E**xPLICIT Tractatus de ꝑs. LXXIII

¶ **I**NCIPIT Tractatus de ꝑs. LXXV

¶ **P**refatio.

Solēt inimici dñi nostri Iesu chriști oibus noti iudei gloriari in isto ꝑsalmo queꝝ cantauim⁹ dicentes. **N**or⁹ in iudea de⁹: in israhel magnū nomē eius: et isultare gētib⁹ quib⁹ nō est notus de⁹: et dicere qz sibi soli nor⁹ est deus: qñ ꝑꝑheta dicit: nor⁹ in iudea de⁹: alibi ergo ignor⁹. **N**or⁹ est autē reuera in iudea deus: si itelligāt qd sit iudea. **N**ā vere nō est nor⁹ de⁹: nisi in iudea. **E**cce et nos h⁹ dicimus: qz nisi q̄s fuerit in iudea: nor⁹ ei de⁹ esse nō potest. **S**z quid dicit **A**p̄ls: **Q**ui in occulto iude⁹ est: q̄ circūcisiōe cordis: nō lra sed spiritu. **S**ūt ergo iudei i circūcisiōe carnis: et sūt iudei i circūcisiōe cordis. **P**atres nři mlti sancti et circūcisiōe carnis habebāt ꝑꝑter signaculū fidei: et circūcisiōe cordis ꝑꝑ ipam fidē. **A**b his patrib⁹ degenerantes isti mō i noīe glorian⁹: et facta ꝑdiderunt. **A**b his ergo patrib⁹ degenerātes remāserūt in carne iudei: in corde pagani. **I**ꝑi enī iudei q̄ sūt: **E**x Abraā a quo **I**saac nat⁹ est: et ex illo **I**acob: et ex **I**acob duodeci ꝑriarche: et ex duodeci ꝑriarchis ppls vnuer⁹ iudeoꝝ. **S**z iudei ꝑꝑtea marie appellati sunt: qz iudas vn⁹ erat d filijs duodeci **I**acob: ꝑriarcha inf duodeci filios **I**acob. et d stirpe eius regnū veniebat iudeis. **N**ā ois ille ppls scdm nūerū filioꝝ **I**acob duodeciz trib⁹ habebat. **T**rib⁹ dicunt tanq̄ curie et

Alia Iſa.
Iacob in
cantabo.

cōgregatiōes distincte p̄p̄oz. Habebat ḡ ille p̄p̄s duodecim tribus: e q̄b⁹ duodeci tribub⁹: vna trib⁹ erat iuda: ex q̄ erāt reges: ⁊ erat altera tribus leui: ex qua erāt sacerdotēs. S; q; sacerdotib⁹ tēplo seruiētib⁹ terra diuisa nō est: optebat vt duodeci tribubus dispertiret ois regio p̄missiōis. **Ex**cepta ḡ vna tribu maiorī dignitatē tribu leui q̄ erat in sacerdotib⁹ remanerēt vndeci: nisi p̄ adoptiōez duoz filioz Joseph duodeci cōplerēt. **Hoc** qd sit aduertite. **Unus** ḡ duodeci filijs Jacob erat ⁊ Joseph. **Iste** ē Joseph quē frēs sui in egyptū vēdidērūt: ⁊ illic merito castitatē ad s̄blimitatē dignitatis p̄duct⁹ est: ⁊ affuit illi de⁹ i omni ope suo: ⁊ suscepit frēs suos a quib⁹ vēdit⁹ erat ⁊ patrē fame laborantes: s; p̄pter panē ad egyptū descēdētes. **Iste** Joseph duos filios habuit: **Effraim** ⁊ **manasse**. **Moriēs** Jacob tāq; testamto assumpto: assumpsit illos nepotes suos: in nūez filioz: ⁊ dixit filio suo Joseph: ceteri q̄ nascunt̄ tibi erunt: isti aut̄ mibi: ⁊ diuidēt̄ frā cū fratrib⁹ suis. **Adhuc** nō erat data nec diuisa terra p̄missiōis: s; dicebat ille in spiritu p̄phetās. **Accedētib⁹** ergo duobus filijs Joseph: facte sūt nihilomin⁹ duodeci tribus: q; iā tredecī sūt. **Pro** vna enī tribu Joseph due accesserūt: ⁊ facte sunt tredecī. **Excepta** ḡ tribu leui: illa tribu sacerdotum q̄ seruebat templo: ⁊ de decimis viuebat: ceteraz oim q̄bus terra diuisa est: remanēt duodeci. **In** his duodeci erat trib⁹ iuda: vñ reges erāt. **Nā** p̄mo ḡ alia tribu dat⁹ ē rex Saul: ⁊ reprobat⁹ ē tāq; mal⁹ rex: postea dat⁹ ē rex ḡ tribu iuda rex **Dauid**: ⁊ ex illo de tribu iuda fuit rex. **Jacob** aut̄ ille ḡ dixerat qñ bñdixerat filios suos: **Nō** deficiet p̄nceps de iuda: nec dux de femorib⁹ ei⁹: donec veniat cui repromissū ē. **Be** tribu at̄ iuda venit dñs noster **Iesus christ⁹**. **Est** enī sic scriptura dic: ⁊ mō audistis ex semine **Dauid** nat⁹ de **Maria**. **Ceterū** qd attinet ad diuinitatē dñi n̄ri **Iesu christi**: in qua equalis ē patri: nō solū añ iudeos: sed etiā añ ipsum **Abraā**: nec solū añ **Abraā**: s; ⁊ añ **Adam**: nec solū añ **Adā**: s; añ celū ⁊ terrā ⁊ añ secula: q; oia p̄ ip̄m facta sunt: ⁊ sine ip̄o factū est nihil. **Quia** ḡ in p̄phetia dictū est: **Nō** deficiet p̄nceps ex iuda: neq; dux ḡ femorib⁹ ei⁹: donec veniat cui repromissum est: p̄siderent̄ priora t̄pa: ⁊ inuenit̄ q; iudei de tribu iuda semp reges habuerūt: vñ dicti sūt iudei: ⁊ nō habuerūt regē pri⁹ alieni

genā nisi herodē illū q̄ fuit qñ dñs nat⁹ est. **Un** cepert reges alienigene: **Ab** herode. **Ante** herodem oēs de tribu iuda: sed donec veniret cui repromissū est. **Ips**o itaq; veniēte dñs: euersū est regnum iudeoz: ⁊ sublat⁹ est ex iudeis: mō nō hñt regnū qz nolūt cognoscere verū regē. **U**idete iaz si iudei sūt appellādi. **Ips**i voce sua abdicauerūt se ab isto noie: vt iudei nō sint digni appellari nisi tātū carne. **U**bi ergo se separauit ab isto noie: **B**icebāt: seuebant in christū: id est in gen⁹ iuda: seuebāt i semē **Dauid**. **Et** ait illis **Pilat⁹**: **R**egē vestrū crucifigā: **Et** illi: **N**os nō habemus regē nisi cesarē. **Q** ḡ iudei q̄ vocamī: ⁊ nō est: si nō habetis regē nisi cesarē: defecit iā princeps de iuda. **V**enit ḡ ille cui repromissus est. **I**lli ergo veri iudei: q̄ christiani facti sūt ex iudeis: **C**eteri iudei q̄ in christo nō crediderūt: etiā nomē ip̄m p̄dere digni fuerūt. **I**udea ḡ vera christi ecclesia ē: credēs in illū regē: q̄ venit ex tribu iuda: p̄ v̄ginez **Maria**: credēs in illū de quo mō **Ap̄**ls dicebat ad **Timotheū** scribēs: **M**emor esto **I**esum christū resurrexisse a mortuis ex semine **Dauid** scdm euāgelīū meū. **Be** iuda enī **Dauid**: ex **Dauid** dñs **Iesus x̄ps**. **N**os at̄ credētes in x̄pm p̄tinem⁹ ad iudā: ⁊ nos cognouim⁹ christū qui oculis nō vidim⁹: fide retinem⁹. **N**ō ergo isultēt iudei qui iam nō sūt iudei. **Ips**i dixerūt: nos nō habemus regē nisi cesarē. **N**am melius illis erat: vt rex illoz esset christus: ex semine **Dauid** de tribu iuda. **T**amē qz ipse christus ex semine **Dauid** scdm carnē: deus autē sup oia bñdict⁹ i secula: ip̄e rex noster ⁊ dñs noster: ⁊ rex noster scdm qd nat⁹ est ex tribu iuda scdm carnē christus dñs saluator: de⁹ aut̄ noster qui est añ iudā: ⁊ añ celum ⁊ terrā: p̄ quē facta sunt oia: ⁊ spiritualia: ⁊ corpalia. **S**i enī oia p̄ ip̄m facta sūt: ⁊ ipsa **Maria** de qua nat⁹ est: p̄ ip̄m facta est. **Q**uō ḡ ille quasi ceteri hoies nasceret: qui sibi fecit matrē de qua nasceret: **E**rgo ipse dñs **Ap̄**lo dicēte cum loqueret̄ de iudeis: quoz patres: et ex q̄b⁹ ē christ⁹ scdm carnē: qui est sup oia: deus bñdictus in secula. **Q**uia ergo iudei vidēt̄ christū ⁊ crucifixerūt: nō viderūt deū: gētes aut̄ qz nō viderunt ⁊ crediderūt: intellexerūt deum. **E**rgo si innotuit eis deus in christo mūdū recōciliās sibi: et ideo illi crucifixerūt: q; i carne latētē deū nō intellexerūt: recedat illa que vocat̄ iudea ⁊ nō est: accedat vera

iudea: cui dicat: Accedite ad eum et illuminamini: et vultus vestri non erubescet. Vultus vestri iudei non confundant: etenim audierunt et crediderunt: et facta est ecclesia vera iudea: ubi notus christus qui homo est ex semine David deus super David.

Expositio psalmi.

Quoniam in iudea deus: in israel magnus nomen eius. Et de israel sic debemus accipere: quod de iudea: Quod illi non sunt veri iudei: sic nec verus israel. Quis enim dicat israel: Videtur deus. Et quod illi viderunt deum: in quos ambulavit in carne: et cum putaret hominem occiderunt: Resurgens ille apparuit deus omnibus quibus se voluit demonstrare. Illi ergo digni sunt israel dici qui meruerunt christum intelligere deum: in carne positum: ut non quod videbant contemnerent: sed quod non videbant adorarent: Non visus enim oculis gentes humili mente preceperunt illum quem non videbant: et tunc tenuerunt. Proinde illi qui manibus tenuerunt occiderunt: qui fide tenuerunt adoraverunt. In israel magnus nomen eius. Visus est israel: Illud attende: de quo dominus ait: Ecce vere israelita in quo dolus non est: Si verus israelita est in quo dolus non est: dolosi et mendaces non sunt vere israelite. Non ergo dicant isti: quoniam apud illos est deus: et magnus nomen eius in israel: probent se israelitas et concedo et ego: quia in israel magnus nomen eius. **Et factus est in pace locus eius: et habitatio eius in syon.** Rursus syon quasi patria est iudeorum: vera syon ecclesia est christianorum. Interpretatio autem nominis hebreorum sic nobis tradidit. Iuda confessio interpretatur: Israel videtur deus. Post iudeam israel: sic habet positum est: Non in iudea deus: in israel magnus nomen eius. Beatus vis videtur: Beatus profiteri tui: et sic in te ipso sit locus dei: quia factus est in pace locus eius. Quod enim non cum illo litigas: quod quod illi displicet laudas: Punit ille furem: tu furtum laudas. Punit ille ebriosum: tu laudas ebriositatem. Litigas cum deo non fecisti illi locum in corde tuo: quia in pace factus est locus eius. Et quod incipis pacem habere cum deo: Incipis illi in confessione. Psalmi vox est dicentis: Incipite domino in confessione. Quid est incipite domino in confessione: Incipite adiungi deo. Quod: Et hoc vobis displiceat: quod et illi displicet. Displicet illi vita tua mala: si placeat tibi: dissiugetur ab illo: si displiceat tibi per confessionem illi adiungis. Vide ex quinta parte dissimilis es: quoniam vitiis propter ipsam dissimilitudinem displices. Factus es enim o homo ad imaginem dei: per vitam vero peruersus et mala perturbasti in te: et exterminasti in te imaginem conditoris tui. Factus dissimilis: attendis in te et displices tibi: iam ex eo cepisti similis fieri: quia hoc in te tibi displicet quod displicet et deo. Sed quod si sitis inquit deo: quoniam adhuc mihi displiceo: Ideo dictum est incipite. Incipite inquit domino in confessione: proficeri in pace. Adhuc enim habes aduersum te bellum: Indicat tibi bellum: non solum aduersus suggestiones diaboli: aduersus principem potestatis aeris huius qui operatur in filiis diffidentie: aduersus diabolum et angelos eius spiritualia nequicie: non solum ergo aduersus ipsos tibi bellum indicat: sed aduersus teipsum. Quod aduersus teipsum: Aduersus tuam consuetudinem malam: aduersus vetustatem vite tue male: quae trahit te ad solita et refrenat a noua. Indicat enim tibi quaedam noua vita: et tu veterus es. Nouitatis gaudio suscipere: vetustatis onere pregrauaris: Incipit tibi esse bellum aduersus te: sed ex qua parte displices iungeris deo: et ex qua parte iungeris deo: idoneus eris ad vincendum te: quia ille tecum est qui omnia superat. Attende quod dicit Apolos: Non est seruo legi dei: carne autem legi peccati. Non mente: Quia displicet tibi vita tua mala. Non carne: Quia non desunt suggestiones et delectationes male: sed ex eo quod mente iungeris deo vincis: quod in te non vult sequi. Precessisti enim ex parte: et ex parte tardaris. Trabe teipsum ad illum qui te sursum tollit. Pondere quodam potestatis deprimeris: clama et dic: Infelix ego homo: quod me liberabit de corpore mortis huius? Quis me liberabit ab eo quo grauior? Corpore enim quod corruptus aggrauat animam. Quis ergo liberabit? Gratia dei per Iesum christum dominum nostrum. Quare autem permittit: diu contra te litiges: donec absorbeant omnes cupiditates male: Ut intelligas in te penam tuam. In te ex teipso est flagellum tuum: sit rixa tua tecum. Sic vindicatur in rebellum aduersus deum: ut ipse sibi sit bellum: qui pacem noluit habere cum deo. Sed tene membra tua aduersus concupiscentias tuas malas. Surrexit ira: tene tu manum coniunctus deo. Potuit surgere: sed non iueit arma. Apud iram tuam impetus est: apud te arma sunt. Sit impetus inermis: et discat iam non surgere qui frustra surrexit. Hoc autem dico carissimi: ne forte quia diximus: carne autem legi peccati: putetis consentiendum esse desideriis vestris carnalibus: et si non possunt mori nisi esse desideria carnalia: non est illis consentiendum.

P

tiēdū: ppter ea nō dixit Apłs: Nō sit peccatū in vestro mortali corpe: nouit enī qđ qđ diu mortale est: est ibi pctm̄. Sz qđ ait: Nō ergo regnet pctm̄ i vestro mortali corpe. Quid ē nō regnet: Ipe exposuit: ad obediendū inq̄t desiderijs ei⁹. Sūt desideria: existūt desideria: nō tu obaudis desiderijs tuis: nō seq̄ris ip̄a desideria: nō illis p̄sentis: est tibi pctm̄: s̄ amisit regnū: qñ iā nō in te regnat pctm̄: postea inimica nouissima destruet mors. Quid enī nobis promittit: qm̄ dictū est: mēte hui⁹ legi dei: carne aut̄ legi pcti. Audi p̄missionē: qz n̄ semper erūt in carne desideria illicita: Etenim r̄surgēt z mutabūt: z cū mutata fuerit caro ista mortalis in spirituale corp⁹: iā null⁹ cōcupiscētijs secularibus: iam nullis terrenis delectationibus titillabit animaz: nec auertēt a p̄tēplatiōe dei. Sit ḡ i ea qđ dicit Apłs: Corp⁹ quidē mortuū ē pp̄ pctm̄: sp̄s aut̄ vita ē pp̄ iusticiā. Si at̄ q̄ suscitauit Iesū a mortuis habitat i vobis: q̄ suscitauit Iesū a mortuis viuificabit z mortalia corpa v̄ra ppter spiritū suū qui habitat in vobis. Viuificat ḡ corpibus nr̄is: erit pax vera: vbi locus ē dei: s̄ p̄cedat p̄fessio: Notus in iudea deus. Cōfite re ḡ prius in iudaea magnū nomē eius. Nō duz vides in specie: vide ex fide: z fiet i te qđ seq̄t. Et factus ē in pace locus eius: z habitatio eius in syon. Syon interpretat̄ p̄tēplatio. Quid est p̄tēplatio: Cōtēplabimur enī deū facie ad faciē. Hec nob̄ p̄mittit: i quē mō nō vidētes credimus. Quō gaudebimus cum viderimus eū: fr̄es si mō tātū gaudiuz in nobis facit p̄missio: quātū ē factura redditiō: Reddet enī nobis qđ p̄misit seipm̄: vt facie ipsius z illi⁹ p̄tēplatione gaudeam⁹: z nō aliquid aliud delectabit nos: qz nihil est meli⁹ illo q̄ fec̄ oīa q̄ delectāt. Fact⁹ ē i pace locus ei⁹ z habitatio ei⁹ i syon: id ē i p̄tēplatione quadā z speculatione facta ē habitatio eius in syō. **Ibi cōfregit fortitudines arcuū: z scutu z gladiū z bellū. Ubi cōfregit:** In illa pace eterna: in illa pace p̄fecta. Et mō fr̄es mei: qui bñ crediderūt: vidēt qz de se nō debēt p̄sumere: z oēm potētiā minarū suaz: z q̄cqd in eis acutuz est ad nocēdū: p̄fringūt illō: z quicqd quasi p̄ magno hñt vñ se protegerēt tp̄aliter: z bellū qđ aduersus deū defendēdo pctā sua gerebāt: oīa hec ibi cōfringūt. **Illuminās tu mirabiliter a mōtib⁹ eternis: Qui sūt mōtes eter**

Alia lra.
† potētiās.
Alia lra nō h̄y.

ni: Quos ip̄e fecit eternos: Qui sūt mōtes magni: Predicatores veritatis. Tu illuminās: sed a mōtib⁹ etnis. Primi magni mōtes excipiūt lucē tuā: z a lucē tua quaz suscipiūt mōtes: vestit z fra. Sz illi magni mōtes exceperūt Apłi: tāq̄ oriētis lumis p̄mordia exceperūt Apłi. Nūquid qđ acceperūt apud se retinuerūt: Nō. Ne diceret z illis: Serue neq̄ z piger dares pecuniā meā nūmularijs. Si ḡ qđ suscepit: nō apud se retinuerūt: sed oī orbi terrarū p̄dicauerūt: illuminās tu admirabiliter a mōtib⁹ eternis: quos etnos fecisti: p̄ illos vitā eternā z ceteris p̄misisti. Illuminās tu admirabiliter a mōtib⁹ etnis. Magnifice cū pōdere dictū ē tu: ne putet aliq̄s qđ eū mōtes illuminēt. Nō enī putātes qđ ab ip̄is mōtib⁹ illuminarēt: fecerūt sibi p̄tes d̄ mōtib⁹: z ip̄os mōtes p̄ciderūt: z ip̄i cōfracti sūt. Nescio qui sibi fecerūt donatū: nescio qui sibi fecerūt Maximianū: nescio qđ sibi fecerūt illū z illū. Quare cōputat salutē suā in hoib⁹ esse nō in deo: O homo venit ad te lux p̄ mōtes: s̄ de⁹ te illuminat: nō mōs. Illuminās tu inq̄t: tu nō mōtes. Tu illuminas a mōtib⁹ quidē eternis: s̄ tu illuminas. Uñ z in illo loco qđ ait psalmus: **Leuavi oculos meos i montes: vñ veniet auxiliū mihi. Quid ergo: In mōtib⁹ ē spes tua: z inde tibi veiet auxiliū. Remāstisti in mōtib⁹: vide quid agas: Est aliqđ super mōtes: Sup mōtes est quē tremūt mōtes. Leuavi inq̄t oculos meos i mōtes vñ veiet auxiliū mihi. Sz qđ seq̄t: Auxiliū meū a dño q̄ fec̄ celū z frā. In mōtes qđ ē leuavi oculos: qz p̄ mōtes mihi sūt scripture mōstrate: sed ego cor habeo i illo qui illuminat oēs mōtes. Ergo fr̄es h̄ ad h̄ dictū ē: ne qđ qđ vestrū velut spem suā ponere in hoīem. Tādū est aliqđ hō: qđ diu heret illi a qđ factus est homo. Nā recedēs ab illo nihil est homo: z cū heres illis: tu sic accipe cōsiliū p̄ hoīem: vt illū p̄sideres qui illuminat hominē. Etenī z tu potes accedere ad illū: qđ tibi p̄ hoīem loquit. Nō enī fecit illū accedere ad se: z te repellit. Et qui vere sic accessit ad deū: vt in illo habitet de⁹: displicent illi oēs qui in illo ponunt spem suam. Propterea datū est qđdam exempluz cū ipsos Apłos sibi diuiserunt z in scismata ierunt qui dicebant: ego sum Pauli: ego apollo: ego cephe: id est Petri. Hos plantat Apłs: z dicit eis: **Diuisus ē christ⁹: Et se elegit quē ap̄d ip̄os cōtēneret. Nūquid****

Paulus p vobis crucifixus est: aut i noie Pauli baptizati estis: Et de bonu motez querentē gloriā nō sibi: sed a quo mōtes illuminant. **N**olebat de se psumi: sed de illo de quo ipse psumperat. **Q**uis q̄s ergo ita se cōmendare voluerit p̄lis: vt si forte cōtingerit ei aliquis tumult' frangat post se populos: et diuidat eccliam catholicā p̄ se: nō est de illis mōtib' quos illuminat altissim'. **S**ed q̄s est iste cōtenebrat' a se: nō illuminat' a dño: **E**ū aut' pbant' isti montes: **S**i forte cōtingat aliq̄s tumult' aduersus mōtes i ecclia: aut p̄ plares seditiōes carnaliū: aut p̄ aliquas falsas suspitiōes hominū: bon' mōs repellit a se oēs qui p̄pter ipm volūt ab vnitare recedere. **S**ic eni ip̄e remāebit i vnitare: si p̄p̄ illū nō diuisa fuerit ipsa vnitare. **I**lli aut' diuisi sūt: qm̄ recessit p̄lis ab orbe terraz: et secutus est nomē ip̄oz: gaudi sūt: elati sūt: et deiecti sūt. **H**umiliarent' et exaltarent': quō hūiliat' ē **A**postol' dicēs: nūq̄d **P**aul' p vobis crucifixus ē: **E**t alio loco: **E**go plātaui: apello rigauit: sed de' incrementū dedit. **E**rgo neq̄ qui plātat est aliqd: neq̄ qui rigat: sed qui incrementū dat de'. **T**ales mōtes in se humiles sūt: in deo excelsi sūt. **Q**ui aut' in se ipsis excelsi sūt: a deo humiliant': qm̄ qui se exaltat humiliabit': et se hūiliat exaltabit'. **I**deo tales qz supbias suas attēdunt: in amaricat' hoib' pacifici i ecclia. **I**lli volūt coagulare pacē: isti inf' se miscēt dissensionē. **E**t quid de illis dicit alius psalm': **Q**ui amaricat' nō exaltēt in semetipsis. **I**lluminās tu: attēde hic tu admirabiliter a mōtib' eternis. **T**urbati sunt omnes insipientes corde. **P**redicata ē veritas: dicta est eterna vita: dicta ē esse alia vita: que nō est de ista terra. **C**ōtempserūt hoies vitā p̄ntem: et amaueūt vitā futurā: illuminati p̄ mōtes illuminatos. **I**nsipientes aut' corde turbati sūt. **Q**uō turbati sūt: **C**ū euāgelii p̄dicat': **E**t qd ē vita eterna: **E**t quis est q̄ resurrexit a mortuis: **A**dmirati sūt atheniēses: loquente **P**aulo ap̄lo de resurrectione mortuoz: et putauerūt eū nescio quas fabulas dicere. **S**z qz dicebat esse aliā vitā: quā nec ocul' vidit: nec aur' audivit: nec in cor hois ascendit: ergo insipientes corde turbati sunt. **S**ed qd eis cōtigit. **D**ormierūt somnū suū: et nihil inuenerūt oēs viri diuitiarū in manib' suis. **A**mauerūt p̄ntia: et dormierūt in ipsis p̄sentibus: et sic illis facta sunt

ipsa p̄sentia delitiosa: quō qui videt p̄ somnū inuenisse se thesauros: tādiu diues ē q̄ diu si euigilet: **S**omnū illū diuitē fecit: euigilatio paup̄ fecit. **L**enuit illū somn' fortasse in terra dormiētē: et in duro iacentem paup̄ et forte medicū. **I**n sōnis vidit se iacere in lecto eburneo vel aureo: et i plumis altius extractis. **Q**diu dormit bene dormit: euigilās inuenit se iacere in duro in q̄ illuz somn' tenuerat. **T**ales sūt et isti: **C**lenērūt in hāc vitā: et p̄ cupiditates tpales quasi obdormierūt hic: et exceperunt illos diuitie: et vane pōpe volatice: et trāsierūt: nō intellexerūt quātū inde boni posset fieri. **M**ā si nossent aliā vitā: illic sibi thesaurizaret: qd h̄ erat piturū: sicut **Z**ache' vidit illud bonū maior publicanoz: qm̄ suscepit dñm **J**esum hospitio et ait: **D**imidiū rerū meaz do pauperib': et si cui aliquid fraudauī quadruplū reddo. **H**ō erat iste in vanitate somniantū: sed in fide euigilantiū. **I**deo dñs qz medicus intrauerat ad egrotū: p̄nūciauit salutē illius et ait: **H**odie salus huic domui facta est: qm̄ et hic est filius **A**brae: vt noueritis quia nos imitando si dem filij **A**brae sum': iudei aut' qui de carne supbiūt a fide degenerauerūt. **E**rgo dormierūt somnū suū: viri diuitiaz: et nihil inuenērūt i manib' suis. **D**ormiūt eni i cupiditate suis: delectat illos: trāsit sōn' iste: trāsit vita ista: et nihil inueniūt i māib' suis: qz nihil posuerūt in manu christi. **U**s aliquid inuenire in manib' tuis postea: noli contēnere mō manū paupis: et respice man' inanes: si vis habere inan' plenas. **D**ixit eni dñs: **E**surui et dedistis mibi māducare: sitiui et dedistis mibi potū: hospes fui et adduxist' me rē. **E**t illi: **Q**n̄ te vidim' esuriētē: sitientē: aut hospitē: **E**t ille: dicit ill'. **Q**n̄ vni ex minimis meis fecistis: mibi fecistis. **E**surire in paupib' voluit: qui diues in celo est: et tu dubitas hō dare homini: cum scias te christo dare qd das: a quo accepisti quicqd das: **S**ed illi dormierūt somnū suū: et nihil inuenerūt oēs viri diuitiaz in manibus suis. **A**b increpatione tua d' **I**acob: dormitauerūt oēs qui ascēderūt eq̄s. **Q**ui sūt qui ascēderūt eq̄s: **Q**ui humiles esse noluerūt. **N**on in equis sedere peccatū est: sed ceruicē potestati cōtra deū erigere: et putare se in aliquo bono re esse. **Q**uia diues es ascendisti: increpat deus et dormis. **M**agna ira increpantis: magna ira. **A**ttēdat caritas vestra rem tre

Alia lra. turbati.

Alia lra nō h̄s.

mendā. In crepatio strepitū habet: strepi-
tus expulsi solet boies facere. Tātū pon-
dus est increpat' dei: vt diceret: Ab incre-
patione tua de' Jacob: dormitauerūt om-
nes qui ascēderūt equos. Ecce quo som-
no dormitauit ille pharao qui ascendebat
equos. Nō enī vigilauit in corde: qz de in-
crepatōe durū cor habebat. Bunitia enīz
cordis obdormitio est. Rogo vos fratres
mei: videte quō dormiunt q̄ sonātē euāge-
lio: z amē z alleluia p totū orbē terrarū: ad-
huc vitā veterē nolūt dānare z i nouā euigi-
lare. Erat scriptura dei i iudea: nō p totū or-
bē fraz cantat. In illa vna gente dicebat
deus vn': qui fecit oīa: esse adorand' z co-
lendus: mō ibi tacef christus. Resurrexit
christus: irrisus est in cruce: ipam crucē su-
am in qua irrisus est: iā fixit in frōtib' regū
z adhuc dormit. Magna ira dei frēs: me-
lius nos eū audiūm' qui dicit: Surge qui
dormis z exurge sa mortuis: z illuminabit
te christ'. S; qui illū audiūt: Qui nō ascē-
dūt equos. Qui sūt qui nō ascēdūt equos:
Qui nō se iactāt z extollūt: quasi in hono-
rib' z ptātib' suis. Ab increpatione tua de-
us Jacob: dormitauerunt qui ascēderunt
equos. **Tu terribilis es: z qs resi-**
stet tibi tūc ab ira tua: Adodo dormi-
unt z iratū nō sentiūt: sed vt dormirēt irat'
est. Adō qd̄ dormientes nō sentiūt: in fine
sennēt. Apparebit enī iudex viuoz z mor-
tuoz. Et qs̄ resistet tibi tūc ab ira tua: Adō
enī loquūt qd̄ volūt: z disputāt cōtra deū:
z dicūt: Qui sūt christiani: aut qs̄ est chri-
stus: Aut quales inepti qui credūt qd̄ nō
vidēt: z dimittūt delicias quas vidēt: z se-
quunt' fidē rerū que oculis ipoz non exhi-
bent. Dormitis z balatis: loquim' aduer-
sus deū: quātū potestis. Usqz quo pecca-
tores dñe: vsqz q̄ pctōres gloriabunt': Re-
spōdēt z loqūt iniquitatē. Qñ at nēo rīdet:
z nēo loqūt: nisi qñ se in se puerter: Qñ i se
puertēt dētes qb' modo nos rodūt: quib'
nos discerpūt irridēdo christianos: z rep-
hēdēdo vitā scōz. Tūc se in se puerter:
cū illis eueniet qd̄ dicit i libro sapiētie: Bi-
cēt inter se penitētiā agētes: z p angustiaz
spūs gemētes: cū viderint gloriā scōz: tūc
dicēt: Hi sūt quos aliquñ habuim' in risu.
Q̄ qui multū dormistis: certe iā euigilatis
z in vestr' mant' nihil iuenitis: Videtis
quō plenas habebant man' gloria dei: qs̄
tanq̄ paupes irrissistis. Bicitē ergo tūc vo-
bis: qñ nō resistit' ire dei: nō manu: nō lin-

Alia lra.
1 extitit ira tua

gua: nec verbo: nec cogitatione. Appa-
rebit enī vobis manifest' quē irridēdū pu-
tastis: cū vobis vetur' nūciaret. Et quid
dicēt: Ergo errauim' a via veritatis: z iusti-
cie lumē nō luxit nobis: z sol nō ortus est
nobis. Quō iusticie sol oriet dormiētib':
S; ab ira z increpatōe ei' dormiuit. Hoc
forte dicitur ē: s; meli' ē nō ascēdere equū:
z tñ ipi equos suos accusabūt. Audi illos
accusātes eqs suos in quib' dormierunt.
Ergo errauim' inq̄t scriptura: a via vitat': z
iusticie lumē nō luxit nobis: z sol nō ort' ē
nobis. Quid nob' pfuit supbia: z diuitiaz
iactātia qd̄ ptulit nob': Trāsiēūt oīa tāq̄
ymbra. Ergo vigilasti aliquñ: s; meli' equū
nō ascēderes: vt tūc nō dormitares: qñ vi-
gilare debuisti: z audire vocē christi: vt il-
luminaret te christ'. Tu fribil' es z qs̄ resi-
stet tibi extūc ab ira tua: Quid enī erit tē:
De celo iaculat' es iudiciū: ter-
ra timuit z quieuit. Que se modo tur-
bat: q̄ mō loqūt: tūc hz in finē z q̄scē: me-
li' mō quiesceret vt in fine gauderet. Ter-
ra timuit z quieuit. Qñ: **Cū exurge-**
ret in iudicio dominus: vt saluos
faceret omnes mites corde. Qui
sunt mites corde: Qui fremētes eqs non
ascēderūt: sed in humilitate sua pctā p̄fessi
sūt. Et saluos faceret omēs mites corde.
Qm̄ cogitatio hoīs p̄fitebit' ti-
bi: z reliquie cogitatiois solēnia
celebrabūt tibi. Prima cogitatio po-
steriores reliquie cogitatiois. Que est co-
gitatio prima: Qñ incipim': tona illa cogi-
tatio vñ incipies p̄fiteri. Cōfessio adiūget
nos christo. P̄ā vō cōfessio ipsa: id est pri-
ma cogitatio: fac in nob' reliq̄as cogitatio-
nis: z ipē reliq̄e cogitatiois solēnia celebra-
būt tibi. Cogitatio hoīs p̄fitebit' tibi: reli-
quie cogitatiois solēnia celebrabunt tibi.
Que ē cogitatio q̄ p̄fitebit': Que dānat vi-
tā priorē: cui displicet qd̄ eras vt sis qd̄ nō
eras: ipa ē prima cogitatio. S; qz sic debet
recedere a pctis p̄ma cogitatione p̄fessus
deo: vt nō tibi recedat de mēoria qz pctōr
fuisi: p̄ h' qd̄ pctōr fuisi: solēnia celebra-
s deo. Adhuc itelligēdū ē. Prima cogitatio
p̄fessionē hz z recessiōē a vetere vitā: sed
si oblit' fueris a quib' pctis liberatus sis:
nō agi grās liberatori: z nō celebra- solē-
nia deo tuo. Ecce prima cogitatio p̄fensus
Sauli apli iā Pauli: q̄ p̄mo Saul' fuit: qñ
audiuit vocē de celo cū p̄seq̄ref christū: et
fureret in christianos: z vellet vt vbiqz

Alia lra
1 iudiciū
1 tremu

Alia lra
1 deus
1 miltu
1 terre.

Alia lra
1 diem
1 agēt tibi

luētos adduceret necādos: audiuit vocē
de celo: **S**aule saule qđ me pseqr̄: **E**t cir-
cūfusus lumie facta sibi cecitate in oculis
vt int̄ videret: emisit p̄mā cogitationē obe-
diētie cū audiret: **E**go sū Iesus nazaren̄
quē tu pseqr̄: **B**ñe ait qđ me iubes facē:
Et h̄ cogitatio p̄fitēs: iā dñm appellat quē
pseqbaf. **Q**uō reliq̄e cogitationis solēnia
celebrabāt i **P**aulo: audisti cuz ipe **A**p̄ls
legeret: **M**ēoz esto xpm̄ Iesus resurrexis-
se a mortuis ex semie **D**avid scđm euāge-
liū meū. **Q**uid ē mēoz esto: **N**ō deleaf de
mēozia tua cogitatio q̄ p̄mo p̄fessus es: sint
reliq̄e cogitatiois i mēozia. **E**t vide quē ad
modū repetit qđ sibi donatū est: idē **P**au-
lus ap̄ls alio loco: **Q**ui p̄r̄ iqt̄ sui blasphem̄
m̄ z p̄secutor z̄iniuriosus. **Q**uid diē: **P**ri-
us sui blasphem̄. **N**ūqđ adhuc blasphem̄
mus ē: **E**t nō eēt blasphem̄: fuit p̄ma cogi-
tatio p̄fitēs: **E**t at̄ mēozaret z qđ illi do-
natū est: reliq̄e cogitatiois erāt: p̄ ip̄as reli-
q̄as cogitatiois solēnia celebrabat. **E**tenī
frēs mei: ecce inouauit nos **C**hr̄st̄: dona-
uit nob̄ oīa pctā z p̄uersi sum̄: si obliuiscā-
mur qđ nob̄ donatū ē: z a qđ donatū ē: ob-
liuiscāmur mun̄ saluatoris. **C**ū aut̄ nō ob-
liuiscāmur mun̄ saluatoris: nōne q̄tidie nob̄
xps̄ imolat: **E**t semel p̄ nob̄ **C**hr̄st̄ imola-
t̄ est: cū credidim̄: tūc nob̄ fuit cogitatio:
mō aut̄ reliq̄e cogitatiois sūt q̄ memim̄ q̄s
ad nos uenit z qđ nob̄ donauerit: **E**x ip̄is
reliquis cogitatiois: id est ex ipsa mēozia
q̄tidie nob̄ sic imolat: q̄si q̄tidie nos ino-
uet: qz p̄ma gr̄a sua nos inouauit. **I**ā enīz
inouauit nos dñs i baptismo: z facti sum̄
nouī hoīes: i spe qđē gaudētes: vt i tribu-
latiōe sum̄ patētes: tñ nō debet de mēozia
n̄ra recedere: qđ nob̄ p̄stitū sit: z si mō nō
est cogitatio tua q̄ fuit: etenī p̄ma cogita-
tio fuit p̄fitēt̄ recedē a pctō: mō aut̄ si rece-
dis: s̄ tūc recessisti: sint reliq̄e cogitatiois:
nec excidat a mēozia qđ sanauit. **E**ll̄ te ha-
buisse si oblit̄ fuer̄: nō tibi erūt reliq̄e cogi-
tatiois. **Q**uid enī putatis dixisse **D**avid:
Ecce ex oīm p̄sona loquif. **P**eccauit **D**a-
uid sc̄t̄s grauiter: missus est **M**athan pro-
pheta ad illū: z corripuit illū: z p̄fessus est:
z dixit peccauī. **H**ec fuit p̄ma cogitatio cō-
fitētis. **C**ogitatio hoīs cōfitebit̄ tibi. **Q**ue
erāt reliq̄e cogitatiois: **Q**ui ait: z pctm̄ me-
um añ me ē semp. **Q**ue fuit q̄ p̄ma cogita-
tio: **E**t recederet a pctō. **E**t si iaz recessit a
pctō: quō pctm̄ illi añ illuz est semp. **S**i p̄-
ma cogitatio transijt: sed reliq̄e cogitatio-

nis solēnia celebrabūt. **N**emierim̄ q̄ frēs
carissimi: rogam̄ vos quisq̄s liberatus ē a
pctō meminerit qđ fuit: sint i illo reliq̄e cogi-
tatiois. **T**ūc enī portat aliū ad sanandū
si se meminerit esse sanatū. **E**rgo vnusq̄sq̄
recordef quid fuit: z vtrū iā nō sit: z tūc s̄
ueniet ei qui adhuc est: qđ ille iā nō est. **S**i
autem iactat se quasi de meritis suis: z re-
pellit tanq̄ indignos peccatores: z sine mi-
sericordia seuit: equuz ascendit: videat ne
dormiat. **D**ormitauerunt enim qui ascen-
derunt equos. **I**am tunc dimisit equum:
humiliauit se: non iterum ascendat equū:
id est non se rursus erigat in superbiā. **E**ll̄
fit illi hoc: **S**i reliq̄e cogitatiois solē-
nia celebrent deo. **V**ouete z red-
dite domino deo nostro: **Q**uis qđ
potest voueat: z reddat. **N**e voueat z nō
reddatis: sed quis quod potest: voueat et
reddat. **N**on sitis pigri ad vouendum: nō
enim viribus vestris implebitis. **B**eficie-
tis si de vobis presumitis: si autem de illo
cui vouetis: vouete: securi reddetis. **V**o-
uete z reddite domino deo nostro omnes
cōmuniter. **Q**uid debemus vouere: **C**re-
dere in illum: sperare ab illo vitam eternā:
bene viuere secundum cōmunem modū.
Est enim quidam modus cōmunis omni-
bus: **F**urtum non facere. **N**ō castimonia-
li precipitur: z nupte non precipitur adul-
teriū non facere: **O**mnibus p̄cipitur. **N**ō
amare vinolentiam qua ingurgitatur ani-
ma: z corrumpit i se templū dei: omnibus
equaliter precipit. **N**on supbire: omnibus
equaliter p̄cipitur. **N**ō homines occidere:
non odisse fratrem: non aduersus aliquēz
tenere pernicienti: omnibus in cōmuni pre-
cipitur. **H**oc totum omnes vouere debe-
mus. **S**unt etiam vota pp̄ria singulorūz:
Alius vouet deo castitatē cōiugalē: vt pre-
ter vxorem suā nō nouerit aliā: sic z femi-
na: vt p̄ter virū suū nō nouerit alium. **A**lij
etiam vouent: z si expti tale cōiugū: ultra
nihil tale pati: nihil tale p̄cupiscere: aut su-
stinere: z ip̄i vouerūt aliquid maius q̄ illi.
Alij virginitatē ipsaz ab incunte etate vo-
uent: vt nihil tale: vel experiant: quale illi
expti reliquerūt: z isti vouerūt plurimum.
Alij vouent domū suā esse hospitalē oī-
bus sanctis aduenientib̄: magnū votum
vouēt. **A**lii vouent reliquere oīa sua distri-
buendo paup̄ib̄: z ire in cōem vitā: in so-
cietatē sc̄tōz: magnū votū vouit. **V**ouete
z reddite dño deo v̄ro. **Q**uisq̄s qđ voue-

Alia lra.
i vestro.

re voluerit voueat: illis attēdat: vt qđ vo-
uerit reddat. Unusq̄sq̄ deo qđ vouet: si
respicit retro: suz malū est. Nescio q̄ casti-
monialis nubere voluit. Quid voluit: Qđ
et virgo quelibet. Quid voluit: Quod et
mater ip̄i. Aliquid mali voluit: Mali pla-
ne. Quare: Quia iā vouerat dño deo suo.
Quid enī dixit de talib⁹ Ap̄ls Paul⁹: cū
dicat viduas adolefcētulas nubere si ve-
lint: Sz tñ ait qđā loco: beator autē erit si
sic pmāserit scđm meū p̄silū. Quidit bea-
tiorē si sic pmāserit: nō tñ dānādā si nube-
re voluerit. Quid at̄ ait de q̄busdā q̄ voue-
rūt z nō reddiderūt: Hñtes inq̄t dānatio-
nē: qz primā fidē irritā fecerūt. Quid ē pri-
mā fidē irritā fecerūt: Clouerūt z nō reddi-
derūt. Nemo ergo posit⁹ i monasterio fra-
ter: dicat recedo de monasterio: neqz enīz
soli qui sūt in monasterio puēturi sunt ad
regnū celoz: et illi qui ibi nō sūt: ad deum
nō ptinēt: Rñdet ei: Sz illi nō vouest: tu
vouisti: tu retro respexisti. Be die iudicij
cū dñs minaret: qđ ait: Memento vxoris
Loth. omnibus dixit: Quid enī fecit vxor
Loth: Liberata ē a sodomis: z i via posita
retrosū respexit. Ubi respexit: ibi remāsit.
Facta est autē statua salis: vt illi⁹ cōreplati-
one pdiāt hoīes: cor habeāt: nō sint fatui:
nō respiciāt: ne malū exemplū dantes ipsi
remaneāt: z alios cōdiēt. Hā z nō dicim⁹
illud quibusdā fratrib⁹ nostris: q̄s forte vi-
derim⁹ velut infirmari in pposito bono: z
talīs vis esse quales illi. Obijcim⁹ illis q̄s-
dam qui retro respixerūt: illi fatui sūt in se:
sed alios cōdiūt: qñ cōmemorant: vt illoz
exēplū timētes: isti retro nō respiciāt. Clo-
uete z reddite dño deo vestro: qz illa vxor
Loth ad oēs ptinet. Maritata mulier vo-
luit facere adulteriū de loco suo: quo pue-
nerat retro respexit. Vidua q̄ iā sic pmane-
re voluerat: voluit nubere. Hoc voluit qđ
licuit ei que nupsit: sed illi non licuit: q̄ de
loco suo retro respexit. Virgo est castimo-
nalis: iā dicata deo: habebat cetera q̄ ve-
re ornāt ip̄am virginitatē: z sine quib⁹ illa
v̄gital turpis ē. Quid si enī sit corpe itēg:
z mēte corrupta: Quid ē qđ dixi: Quid si
nulls tetigerit corp⁹ s̄ si forte ebriosa sit: sup-
ba sit: litigiosa sit: linguosa sit: Hec oia dā-
nat de⁹. Si añq̄ vouisset nupsisset: n̄ dāna-
ret. Elegit aliqd meli⁹: supauit qđ ei lice-
bat: supbit z illicita tāta cōmitur. Hoc di-
co nubere licet anteq̄ voueat: supbire nū-
q̄ licet. Q tu virgo dei nubere noluisti qđ

licet: extollis te quod nō licz. Melior vir-
go superba: q̄ maritata humilis. Sed me-
lior maritata humilis: q̄ virgo superba.
Que autē respexerit ad nuptias: non quia
voluit nubere dānat: sed qz iā añ recesser-
at: z sit vxor Loth: respiciēdo retrosum.
Nō sitis pigri qui potestis: quibus aspirat
de⁹ apprehēdere grad⁹ meliores: qz nō ista
ideo loquimur: vt nō voueatis: sed vt vo-
ueti z reddat. Clouete z reddite dño deo
v̄ro. Jaz qz ista tractauim⁹: forte volebas
vouere: z nō nō vis vouere. Sz quid tibi
dixerit psalm⁹ attēde: Nō dixit nolite vo-
uere: s̄ vouete z reddite. Quia audisti red-
dite: non vis vouere. Ergo vouere vole-
bas z nō reddere: imo vtrūq̄ fac. Unuz
sit ex p̄fessōe tua: aliud ex adiutorio dei p̄-
ficietur. Aspice eum qui te ducit: et non re-
spicies retro: vnde te ducit. Qui te ducit:
añ te ambulat. vñ te eduxit post te ē. Ama-
ducētē: z nō te dānat retro respiciētē. Clo-
uete z reddite dño deo v̄ro: **Dei qui in
circuitu ei⁹ sunt: offeret munera.**
Qui sunt in circuitu eius: Ubi est enī iste:
vt dicat: omnes qui in circuitu ei⁹ sunt: Si
deum patrem cogites: vbi non est qui vbi-
qz p̄sens est: Si filium cogites: scđm for-
mam diuinitatis: z ipse cuz patre vbiqz ē:
quia ipse est sapientia dei: de qua dictum
est: Attingit autē vbiqz propter suaz mun-
diciam. Si autē filium sic intelligas: scđm
quod assumpsit carnē: z visus est inter ho-
mines: z crucifixus est: z resurrexit: noui-
mus quia ascendit in celum. Qui sunt in
circuitu eius: Angeli. Ergo nos non offer-
rimus munera: quia omnes qui in circui-
tu eius sūt: dixit offerre munera. Si sepul-
tus dominus noster hic esset in terra: z ia-
ceret corpus ipsius: quomodo alicui⁹ mar-
tyris vel Apostoli: attēderemus eos qui i
circuitu ei⁹ essent: q̄cūqz vel gentes essent
circa ipsum locū: vndiqz vel pueniētes ad
illam sepulturā cū muneribus. Nūc autēz
ascēdit: sursum est. Quid ē h̄: oēs q̄ in circui-
tu eius sūt offerēt munera: Hoc interī qđ
deus admonet dicā vobis: quid ex his vr-
bis ip̄e mihi inspirare dignatus sit: si meli⁹
aliqd postea visum fuerit: z hoc vestrū est:
quia cōis est omnis veritas. Non est mea:
nec tua. nō est illi⁹ aut illi⁹: oibus cōis est:
z fortassis iō media est: vt in circuitu eius
sint oēs qui diligūt veritatem. Quicquid
enī oib⁹ cōe ē: i medio ē. Quare in medio
dicat: Ut tñ distet ab omnibus: z tantum

Alia lra.
t offerre

ppinquet omnib⁹. Quid nō ē in medio: q̄si
 priuatū sit. Quid publicū est i medio ponit:
 vt oēs qui veniūt p̄cipiāt: illuminēt. Ne
 mo dicat: meū est: ne i pte sua velit facere
 qd̄ in medio est oib⁹. Quid est ergo: oēs q̄
 in circuitu ei⁹ sūt: offerēt mūera: Oēs q̄ in
 telligūt cōem esse oib⁹ veritatē: et nō illā fa
 ciunt: quasi suā supbiēdo d̄ illa: ipi offerēt
 munera: q̄ hūilitatē hnt: qui aūt quasi su
 um faciūt qd̄ oib⁹ cōe est: tāq̄ i medio po
 siti ad pte seducere conant: nō offerent hi
 munera: qui oēs quia i circuitu ei⁹ sūt: offe
 rent munera terribili: offerent mūera ter
 ribili. Timeāt ergo oēs: qui in circuitu ei⁹
 sūt. Ideo enī timebūt: et cū tremore lauda
 būt: qz in circuitu ei⁹ sūt: iō vt oēs asseq̄nt
 eū: et publice oib⁹ p̄fluat: et publice illumi
 net: hoc est p̄tremiscere. Tu cū feceris tibi
 eū quasi p̄p̄iū: et iā nō cōem: extolleris in
 supbiā cū scriptū sit: seruite dño i timore:
 et exultate ei cū tremore. Ergo offerēt mu
 nera: qui in circuitu ei⁹ sūt. Ipsi enī hūmi
 les sūt: qui cōem nouerūt esse oib⁹ verita
 tem. Cui offerēt mūera: **Terribili et**
ei q̄ aufert spiritū principū: Spirit
enī principū: supbi sūt spirit⁹. Illi ergo nō
 sūt spūs eius: quia et si aliqd̄ nouerūt: suuz
 volūt esse nō publicū. Et ille qui cōmen
 dat se: tanq̄ equalē oib⁹: qui se i medio po
 nit: vt oēs capiāt quātū possūt: quicquid
 possūt nō de cuiusq̄ boīs: s̄ de dei: et iō de
 suo: qz ipi facti sunt eius. Ergo illi oēs hū
 miles sint: necesse est: pdiderūt spiritū suū
 et spiritū dei habēt. A quo pdiderunt spiri
 tū suū: Ab illo qui aufert spiritū principū.
 Quidē dicat ei i alio loco: Auferes spiri
 tū eoz et deficiēt: et in puluerē suū p̄uertē
 tur. Emitte spiritū tuū et creabūt: et inoua
 bis faciez terre. Nescio q̄s intellexit aliqd̄
 suū vult esse: adhuc spiritū suū habet: bo
 nū est illi p̄dat spiritū suū: et habeat spiritū
 dei. Adhuc inf̄ principes supbit: bonū est
 vt redeat ad puluerē suū: et dicat: memēto
 dñe: qz puluis sum⁹. Si enī te p̄fessus fue
 ris: puluerē: de⁹ d̄ puluere fac boiez. Oēs
 qui i circuitu ei⁹ sūt: offerēt munera. Oēs
 hūiles p̄fiteat ei et adorāt eū: terribili offe
 rēt munera. **Et terribili: Exultate cū tre**
more. Et ei qui aufert spiritū principū: id
 ē tollit audaciā supboz. **Terribili apd̄**
reges terre. Terribiles sunt reges fr̄e: s̄
 ille sup oēs q̄ terret reges fr̄e. **Esto rex fr̄e:**
et erit tibi fr̄ib⁹ de⁹. Quō inq̄s ero rex fr̄e:
Rege fr̄ā et eris rex fr̄e. Noli q̄ auditate

impandi ponere tibi añ oculos puincias la
 tissimas: q̄ tua regna diffundas: terrā quā
 portas rege. Audi Aplm̄ regētē terrā: nō
 sic pugilloz q̄si aerē vberāf: sed castigo cor
 pus meū: et in fuitutē redigo: ne forte alijs
 pdicās: ip̄e reprob⁹ efficiar. Ergo fr̄es mei
 estote in circuitu ei⁹: vt p̄ quēcūq̄ vob̄ ve
 ritas sonuerit nō illā imputet̄ illi p̄ quē so
 nat: s̄ de medio sit oib⁹: qz eq̄l̄iter adest om
 nib⁹: et estote hūiles: ne vob̄ et vob̄ ipsi vsur
 petis: si qd̄ forte boni illi⁹ intellexeritis: qz
 et nos qd̄ meli⁹ intellexerim⁹ vestrū ē: et qd̄
 vos meli⁹ intellexeritis nostrū est: vt in cir
 cuitu ei⁹ sim⁹ et humiles sim⁹: atq̄ ita p̄den
 tes spiritū nostrū offerem⁹ munera tribuli
 sup oēs reges terre: id est sup oēs regētes
 carnē suā: s̄ subiectos creatori suo.

Explicit Tractatus de ps. LXXV

Incipit Tractatus de ps. LXXVI

Salmi hui⁹ limē ita scribit. **In fi**

Pnem p̄ iditū psalmus ipsi
Alaph. In fine quid sit notis.
 Finis enī leḡ ch̄rist⁹ ad iusticiā oī credēti.
 Iditū interpretat̄ trāsiliēs eos. Alaph inf̄
 p̄tat̄ cōgregatio. Loquit̄ hic q̄ cōgregatio
 trāsiliēs: vt pueniat ad finē: qui est ch̄rist⁹
 Iesus. Que sūt itaq̄ trāsiliēda: vt ad illū
 finē puenire possim⁹: vbi iā qd̄ trāsiliamur
 nō habebim⁹: psalmi text⁹ ipse demōstrat.
 Etenī tādiu trāsiliere debem⁹: q̄cquid nos
 impedit: quicquid irretit: quicquid visco qd̄ā
 illigat: et onere agguat volatū nostrū: do
 nec pueniam⁹ ad id qd̄ sufficit: vltra quod
 nihil ē: infra qd̄ sūt oia: et ex q̄ sūt oia. Pa
 trē quippe ip̄m volebat Philipp⁹ intueri et
 dicebat dño Iesu ch̄risto: oñde nob̄ patrē
 et sufficit nobis: tāq̄ tādiu illi trāsiliēdū eē.
 quicquid aliud eēt: donec pueniret ad pa
 trē: vbi iā secur⁹ assisteret: et qd̄ ei vltra re
 quirēdū esset nō haberet. Hoc ē enī suffi
 cit: vix ille q̄ verissime dixerat: ego et pater
 vnū sum⁹: admonuit Philippū: docuitq̄
 oēm hōiem qui ch̄ristū intelligeret etiā i eo
 habere finez: qz ip̄e et p̄ vnū sūt. Tāto enī
 inquit tpe vobiscū sum: et nō vidistis me:
 Philippe qui me videt: videt et p̄f̄ez meū.
 Quisquis ergo psalmi huius animū senti
 re: imitari: tenere vult: oia desideria carna
 lia transiliat: seculiq̄ huius pōpam et ille
 cebram calcet: nihilq̄ sibi aliud proponat
 vbi constat: nisi ex quo sunt omnia: in q̄
 bus omnib⁹ etiā ip̄se laborat: donec ad fi
 nem perueniat. Quid nobis ergo indicat
 transiliens iste?